

Kasperskolens mobbepolitik og strategi.

Hvornår mobbes der?

Der mobbes, når en elev udsættes for gentagen negativ eller ondsindet adfærd fra et eller flere individer og har vanskeligt ved at forsvare sig imod dette.

F.eks: -fysisk (skub, slag, spark) -verbalt (trusler, hån) -nonverbalt (grimasser, gestus, isolation), og via beskeder på sociale medier og sms'er. (diverse onlinespil)

Drilleri er få, og uplanlagte gerninger.

Hvis drillerier bliver af en karakter hvor det virker planlagt og er gentager vurderes det til at være grovere drillerier.

Hvis drillerierne udvikler sig til at blive udført med ond hensigt, og af flere kan det definere som værende mobning. Det samme gør sig gældende ved når et individ med overlæg over flere episoder bliver holdt uden for sociale sammenhænge. Mobning er også overlagte trusler og tvang.

Definition af mobning.

Mobning er et forsøg på at skade en anden person og udelukke denne person fra fællesskabet. For eksempel en bestemt elev i klassen.

Mobning kan ske ved, at en bestemt person udpeges som mærkelig og dermed ikke som en del af gruppen. På den måde skader man denne person, man forfølger ham/hende og stopper ikke med at drille, slå, råbe, skrive dårlige ting eller grine, selv om den anden siger stop.

Når man mobber, bruger man sin magt i gruppen på en meget negativ måde: Man gør sig til herre og dommer over en anden person, som man forsøger at skade.

Det er mobning, når andre ikke respekterer en bestemt person og dennes grænser for, hvad der er acceptabelt. Det er mobning, når man ser ned på en anden person og bevidst nedgør den anden, for eksempel ved:

- at latterliggøre, blandt andet at bruge nedladende øgenavne
- at udstille en anden negativt, for eksempel at tale eller skrive grimme og lede ting om den anden
- at sprede skadelige rygter
- flere gange at udelukke den anden fra at være med til aktiviteter
- bevidst at ignorere den anden person, for eksempel ved ikke at tale til ham/hende eller vende sig bort
- at true den anden og få ham/hende til at føle sig utilpas og bange
- at tage eller ødelægge den andens ting
- at slå eller få den anden til at gøre ting, som han/hun ikke vil osv.

Stå sammen mod mobning - sig nej til mobning!

Den forebyggende indsats.

Skoleniveau

En forebyggende indsats kan bestå i at arbejde med skolekulturen gennem:

- Fælles debat om hvad et godt undervisningsmiljø er, og hvad mobning er
- Fælles holdninger til at møde konflikter åbent og løse konflikter konstruktivt
- Fælles holdninger til at fokusere på elevernes ressourcer frem for mangler

Klasseniveau

På klasseniveau kan en forebyggende indsats fokusere på:

- Hvilken klasse vil vi gerne være, hvordan skal det være at komme i klassen hver dag?
- Hvilke spilleregler har vi for samvær og omgangstone?
- Hvordan sikrer vi, at alle er en del af et fællesskab?
- Hvordan kan vi bedst hjælpe hinanden – drage omsorg for hinanden?
- Hvordan siger vi til og fra, og hvordan modtager vi et afslag?
- Hvordan løser vi konflikter konstruktivt?
- Hvordan har vi fokus på hinandens ressourcer frem for svagheder?
- Hvilke gensidige forventninger er der mellem elever og lærere?
- Hvad gør vi, hvis nogen mobber?
- Skal mobning på skemaet (trivsel)

Hvad gør hjemmet ved mistanke om mobning.

1. Tal med barnet – du bør:

Være lyttende

Høre hvad barnet har at sige og undlad at drage forhastede konklusioner

Være undersøgende

Spørge ind til situationen for at få mere at vide fra flere vinkler - brug god tid Støttend

Se problemet fra barnets side

2. Berolig barnet og anerkend problemet.

Vis at du er glad for, at barnet kom til dig, at du tror på barnet, og at det ikke er barnets skyld.

Forvis dig om, at barnet ikke tror på de ting, det bliver mobbet med.

Vis barnet, at du er der til at hjælpe, og at du forstår.

3. Få overblik over situationen.

Hvad er der sket, hvordan, hvor ofte, hvem, hvad føler barnet etc.

Tal med barnet, lyt til barnet, tal med andre relevante personer for at danne et overblik over situationen.

4. Inddrag barnet i løsningen Lad barnet komme med løsningsforslag.

Barnet er den, der har den største viden om situationen og personerne, der er inddraget.

5. Hjælp dit barn med at komme videre Hjælp dit barn med at udtrykke sine følelser - også dets vrede.

Hjælp barnet med så vidt muligt selv at løse problemet - det vil være en sejr på sigt og styrke barnet. MEN kun hvis det er en sandsynlig løsning. Ellers skal der gribes ind fra de voksnes side. Du kan også styrke dit barn ved at give dets selvtillid et løft på forskellig vis - via fritidsinteresser for eksempel. Her vil dit barn så indgå i nye netværk, hvor ingen kender noget til mobningen. Det kan være meget befriende for barnet.

6. Tal evt. med mobbernes forældre.

Afhængig af situationen kan du vurdere at tage en snak med mobberens forældre. Undgå at være anklagende, men præsenterer problemstillingen sagligt og roligt og læg op til, at du søger efter en løsning - ikke gengæld.

Kender du ikke mobbernes forældre, eller er jeres relation ikke så udviklet, kan denne kontakt ske via skolen.

7. Kontakt skolen. Tal f.eks. med teamet, eller afdelingens leder

Hvad gør skolen ved mistanke om mobning.

Ved mistanke om mobning kontaktes teamet eller afdelingens leder). Teamet vurderer problemets omfang. Det vurderes, om der er tale om drilleri eller mobning.

Hvis der er tale om drilleri, afholdes et klassemøde, hvor klassereglerne præciseres eller revideres. Teamet melder tilbage til de implicerede parter. Er der tale om mobning, orienteres: Forældrene Eleverne, samt den pædagogiske afdelingsleder.

1. Orienterings- og undersøgelsesfase:

De første dage: Individuelle samtaler med børnene ud fra samtaleskema. Den, der bestemmer mindst, har klasselæreren samtale med først.

Sted: Et mindre rum, hvor der ikke er andre tilstede.

2. Omvæltningsfase

Efterfølgende dage: Individuel samtale med den mobbede, mobberen/mobberne, medløbere.

Samtalerne foregår i umiddelbar forlængelse af hinanden, så mobber og medløbere ikke har haft mulighed for at tale sammen.

Herefter klassemøde over emnet:

3. Opfølgingsfase

I den kommende periode: Korte elevsamtaler hver dag i de små klasser.

I de større klasser: Klassemøde to gange om ugen, senere kun fast klassemøde én gang om ugen.

Der holdes jævnlig kontakt med de implicerede parter.

Den voksne som rollemodel

Det er vigtigt at vise, hvilke værdier og holdninger vi selv har, hvad enten vi er lærere, pædagoger eller forældre. Det er vigtigt, at vi tydeligt og klart tager afstand fra mobning, forfølgelse og intolerance - og efterlever det i praksis.